

„VEROVATI Z MARIJO: KAJ ŽELI LJUBI BOG?“

Besede za razmislek, kot priprava na sklenitev Zaveze ljubezni 2020,

december 2019,

2. RAZMIŠLJANJE

ZGLED PATRA KENTENICHA: V mesecu juliju leta 1909 je bil mladi Jožef Kentenich star 23 let. Njegov cilj proti kateremu je hodil že vrsto let, -duhovniško posvečenje- je bil na dosegu roke. Že septembra naj bi ga z večnimi zaobljubami sprejeli v skupnost patrov palotincev, ki so ime dobili po svojem ustanovitelju Vinku Palotiju. To je bil zanj velik in pomemben korak, preden bi bil julija leta 1910, posvečen v duhovnika.

Na zasedanju provincialnega sveta na katerem so govorili o kandidatih za sprejem, so bili glede njega izraženi pomisleki. Mladi kandidat za redovnika pred posvetitvijo je pri profesorjih in docentih zbujal pozornost s svojim samostojnim razmišljanjem in razsojanjem. „Podal se je na nevarno pot!“ je bilo rečeno na zasedanju. Med petimi navzočimi profesorji, sta bila dva za in trije proti njemu. To je pomenilo njegovo odpustitev iz redovne skupnosti. S tem je obenem Jožef Kentenich izgubil tudi možnost, da bi bil posvečen v duhovnika. Njegov koncept življenja bi bil s tem neizpolnjen, oziroma uničen.

Rektor šole pater Kolb, poroča o pogovoru z mladim patrom. „Ste slišali za rezultat glasovanja?“ - „Da!“ je bil kratek odgovor. „Kaj pravite na to?“ - „Božja previdnost.“ - „Kaj nameravate zdaj storiti?“ - „Najprej bom opravil maturo.“ - „Ne da bi trenil je stal tam: suh, bled in bolehen.“ Pater Kolb je dosegel novo glasovanje, ki je prineslo zanj potrebno večino glasov. Vendar z enim pogojem: „Da se mladega človeka, po končanem rednem teološkem študiju, kljub njegovemu intelektualnemu talentu, ne sme poslati na univerzo na doktorski študij.“

NAŠA REALNOST: To ni tisto, kar sem si predstavljal da bo! Povsem drugače je od pričakovanega! Nenadoma so se porušili vsi moji načrti, predstave in vizije! Ugotavljam, da nimam v rokah vseh vzvodov odločanja! Naša realnost je često trda in neusmiljena. Delovno mesto po katerem sem hrepenel, izobrazba, ki sem si jo želela, in potem v nabiralniku spet najdem zavrnitev.

Pogled na take in podobne zavrnitve, lahko v nas zbudi rastoče negativne občutke. To ni pravično! Zakaj ravno jaz!? Zakaj v naši družini? Tu so še negativne izkušnje pri moji osebni rasti. Rad bi letel, vendar pogosto ne zmorem narediti niti naslednjega majhnega koraka. ...

KJE NAJTI REŠITEV? Če se hočem izviti iz tega primeža dogodkov, moram sodelovati z dinamiko življenja. Zaupati moram, da ne hodim sam, ampak pod vodstvom in varstvom ljubega Boga, ki ima zame pripravljen najboljši načrt. To je načrt ljubezni, načrt osebne ljubezni do mene. Nikoli me ne bo pustil na cedilu. Narediti moram samo korak naprej. Narediti moram naslednji korak, ki ga zmorem. „Najprej bom opravil maturo,“ je rekel pater Kentenich rektorju šole. Tudi ti ne obupaj! Pojdi naprej! Bogu se pusti voditi za roko. Bog ima načrt. Ima popoln načrt za tvoje življenje.

„Navaditi se morate na to, da se vam v življenju lahko kaj poruši. Kadar se vam podre kakšen načrt pazite, da tudi sami ne padete. Vedno moramo iti naprej!“ Kako naprej? Naprej naj gredo: naše srce, naša glava in naš razum in naj najdejo odgovor na vprašanje: Kaj želi sedaj ljubi Bog? Kakšen pa je lahko Božji namen z nami? Vedno dobrohoten! Ne se zlomiti, temveč iti naprej! Kaj naj gre naprej? Duh naše vere!“

KAKO ZAUPATI V BOŽJO VOLJO! se je pater Kentenich učil v Zavezi ljubezni. Zaveza ljubezni je bila zanj najboljša šola, saj jo je vodila božja Mati Marija. Izkušnja patra Kentenicha iz te Marijine šole je bila ta, da človek ne sme nikoli odnehati ali obupati. Tam kjer človek že dolgo ne vidi nobene možnosti več, Bog najde rešitev. Bog pozna rešitev za vse situacije, ki na prvi pogled izgledajo brezizhodne.

Kot ujetnik Gestapa je bil zaprt v ječi in temnici, šest mesecev je poslušal vpitje trpinčenih, tri leta je preživel v taborišču Dachau, ... Že na začetku, Schönstattskega prenovitvenega gibanja, ga nekateri niso razumeli. Razumeli ga niso niti njegovi redovni sobratje - palotinci. Razumela ga ni Cerkev, ki ji je kot duhovnik podaril vse svoje življenje. Leta 1951 je dobil dekret, da mora zapustiti Schönstattsko gibanje, za katerega je živel od ustanovitve, leta 1914. Odločitev iz Vatikana je zahtevala, da z Schönstattom prekine vsak stik in odide v ZDA. Ta ločitev je trajala polnih 14 let.

Ob neki priložnosti je dejal: „Navaditi se morate na to, da se vam v življenju lahko kdaj kaj poruši. Kadar se vam podre kakšen načrt pazite, da tudi sami ne padete. Vedno moramo iti naprej!” Bog nekaj načrtuje, morda nekaj popolnoma drugačnega, kot si mislimo. Po duhovniškem posvečenju, bi mladi pater zelo rad odšel v misijone, saj mu je bila nadaljnja univerzitetna kariera onemogočena. Tudi tukaj mu je Bog zapahnil vrata, ko se je nenadoma poslabšalo njegovo zdravstveno stanje.

BOG GA JE POČASI VODIL TJA, KJER GA JE HOTEL IMETI, kjer ga je potreboval, kjer je Jožef Kentenich smel izpolniti svojo življenjsko nalogo. Kot učitelj v šoli patrov palotincev je prišel v Ehrenbreitstein, ki je del mesta Koblenz in je samo nekaj kilometrov oddaljen od Vallendarja, del katerega je Schönstatt.

Leta 1912 se je „celotna šola” - učitelji in dijaki, preselila v Schönstatt. Bil je duhovni voditelj dijakom v šoli in v novem dijaškem domu. Pri tem delu je imel proste roke. Tako se je lahko v celoti posvetil učencem, da jih vzgaja in spremlja. To je bil čas za njegovo prvo nalogo. Prišel je na kraj, kjer ga je Bog potreboval, da opravi veliko delo.

LJUBA BOŽJA MATI! Nič na tem svetu ni tako vznemirljivo, kakor je zgodba odnosa Boga s človekom. Zgodba odnosa med Bogom in menoj. Pomagaj mi verjeti v moje osebno poslanstvo. Pomagaj mi verjeti, da sem sodelavec Boga. Naj bom pripravljen in čuječ, da izpolnim Njegov načrt.

Včasih se mi načrti pokvarijo. Zgodi se, da preprosto ne vidim več, kaj se dogaja z mano in z mojim življenjem. Sledijo si: negotovost, vprašanja in tudi razočaranja. Pomagaj mi verjeti, da Bog posega v moje življenje ravno po teh mojih travmah. Tam kjer se nekaj poruši, tam lahko zraste nekaj novega. To novo v mojem življenju je Njegova milost, Njegova moč, Njegova ljubezen.

POMNIMO ZA ŽIVLJENJE: „Navaditi se morate na to, da se vam v življenju lahko kdaj kaj poruši. Kadar se vam podre kakšen načrt pazite, da tudi sami ne padete. Vedno moramo iti naprej! Kako naprej? Naprej naj gredo: naše srce, naša glava in naš razum in naj najdejo odgovor na vprašanje: **Kaj želi sedaj ljubi Bog?**” *pater Kentenich*

